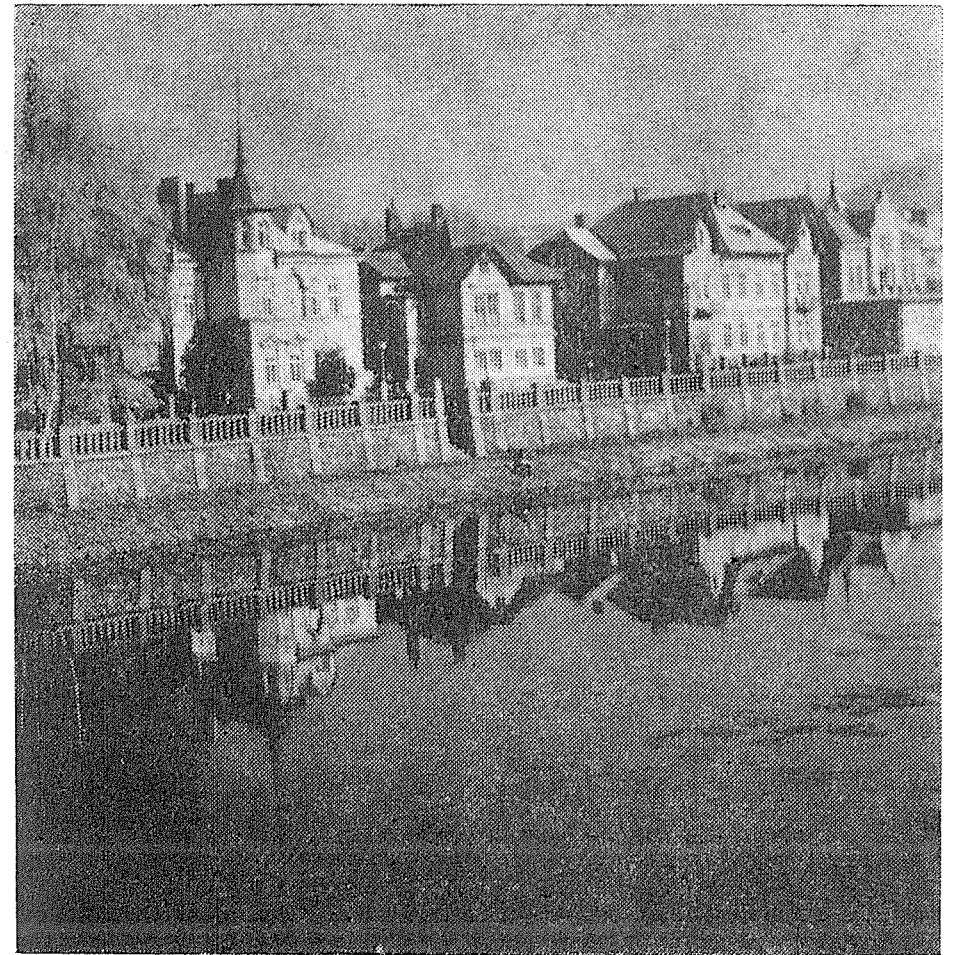

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Gustav Giebl — Nábřeží

ČERVENEC - SRPEN 1976

Plnění celoměstského závazku

Plenární zasedání MěstNV v Hranicích schválilo 17. prosince 1975 rámcový celoměstský závazek na počest XV. sjezdu KSČ a k 55. výročí založení KSČ, jehož splnění má přinést dílo v hodnotě 8,875.000 Kčs.

Při plnění tohoto závazku vytvořili občané města za první čtyři měsíce roku do konce dubna 1976 dílo v hodnotě 2,534.000 Kčs, tj. 28 procent závazku. Z toho připadá na investiční akce „Z“ dílo v hodnotě 1,271.000 Kčs. Přes nepříznivé zimní a jarní počasí bylo odpracováno 103.402 brigádnických hodin.

Obyvatelé Hranic pro Stockholmskou mírovou výzvu

V neděli 13. června se sešlo více než tři tisíce obyvatel Hranic a okolí v parku kultury na velké mírové slavnosti, kterou iniciativně uspořádal MěstV SČSP. V úvodu koncertoval dětský dechový soubor lidové školy umění za řízení dirigenta J. Slimáčka. Slavnost zahájil předseda MěstV SČSP O. Kvapil uvítáním představitelů MěstV KSČ, MěstNV a hostů. V hlavním projevu tajemník OV SČSP F. Jindrák z Přerova promluvil o významu XXV. sjezdu KSSS a XV. sjezdu KSČ, ukázal vzrůst životní úrovně a předností světové socialistické soustavy, vyslovil podporu sovětskému mírovému úsilí o mír a dorozumění mezi národy. Předseda MěstV SČSP O. Kvapil přednesl text rezoluce, zaslané velvyslanectví SSSR, ÚV KSČ a ÚV NF, v níž účastníci slavnosti vyslovili podporu mírovým silám ve světě, mírové politice SSSR a vyhlásili spontánní **souhlas s druhou Stockholmskou výzvou Světové rady míru za ukončení zbrojení a za svolání celosvětové konference o odzbrojení.**

V dalším programu přispěl k dobré pohodě návštěvníků, mezi nimiž bylo velké množství mládeže, svým vystoupením valašský krojovaný soubor písní a tanců Radhošť z Rožnova pod Radh. a beatová skupina OLYMPIC z Prahy. Na závěr při zapálení mírové vatry promluvil předseda MěstV SČSP O. Kvapil a vystoupil kulturní úderka hranického gymnázia. Pro návštěvníky byla připravena bohatá tombola s hodnotnými cenami, jež věnovaly jednotlivé odbočky SČSP. Zdařilá slavnost byla projevem přání obyvatel Hranic žít v míru a pracovat pro socialistickou společnost.

LN

Z hranických závodů a podniků

22. dubna byl udělen **Krajskému středisku pro vodovody a kanalizace v Ostravě** za výsledky v období pátého pětiletého plánu v soutěži vodo hospodářských organizací v Severomoravském kraji **Rudý praporek** Severomoravského KNV a Krajské odborové rady v Ostravě a za výsledky v této soutěži v rámci ČSR **Rudá standarta** ministerstva lesního a vodního hospodářství. Na tomto úspěchu mají podíl i pracovníci projektového odboru KSVK v Hranicích. Z jejich pracovních stolů vycházejí četné projekty vodo hospodářských zařízení pro celý Severomoravský kraj. V Hranicích se podle projektů pracovníků KSVK dokončuje výstavba nového prameniště na pravém břehu Bečvy a staví se vodojem u Hůrky, proveden byl vodovod pro místní část Drahotuše a Slavíč, zpracován projekt kanalizace pro místní část Velká. Všichni pracovníci hranického projektového odboru jsou zapojeni v socialistické soutěži. Při odevzdání Rudého praporu byla třem kolektivům BSP, jež vedou Přemysl Babica, ing. Josef Pilař a Ctibor Bubela odevzdáni čestná uznání.

Na podnikové konferenci ROH v n. p. **Hranická cementárna a vápenice** za přítomnosti generálního ředitele výrobně hospodářské jednotky CEVA Ferdinanda

Fencla, byli vyhodnoceni jednotlivci a kolektivy za výsledky v socialistické soutěži. Za splnění socialistických závazků a za rozvoj pracovní iniciativy k 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou udělila vláda ČSSR, ÚRO a ÚV SSM čestné uznání v cementárně kolektivu BSP společně mlýnice, mistru rotačních pecí Josefu Sehnoutkovi a mistru údržby expedice Vilému Czervkovi, ve výrobně osinkocementových trub dělníku Vojtěchu Ryškovi. Za rozvoj pracovní iniciativy a splnění socialistických závazků na počest XV. sjezdu KSČ převzal čestné uznání ÚV KSČ, vlády ČSSR, ÚRO a ÚV SSM kolektiv rotačních pecí a dělník společně mlýnice cementárny Rostislav Vavřík.

Při příležitosti májových oslav byla oceněna také socialistická iniciativa **hranic-
nických zdravotníků**. Čestné uznání vlády ČSSR a ÚRO k 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou za úspěšné splnění socialistických závazků a za dosažené výsledky obdržel 19členný kolektiv řidičů dopravní zdravotní služby nemocnice s poliklinikou v Hranicích, usilující za vedení F. Petříka o získání titulu brigády socialistické práce. Všichni řidiči mají vozidla v socialistické péči a jsou zapojeni do soutěže závodní dopravy v okrese. Velmi aktivně si vedou při výstavbě budovy pro dopravní zdravotní službu při nemocnici v Hranicích, v roce 1975 odpracovali na této stavbě 578 hodin. Další pracovníci byli vyznamenáni čestným odznakem „Vítěz socialistické soutěže roku 1975“. V hranické nemocnici s poliklinikou je to staniční sestra interního oddělení Eva Boušková, členka BSP a předsedkyně komise masové kulturní práce ZV ROH, a Anastázie Tománková, zástupkyně vedoucího kuchyně, členka kolektivu usilujícího o získání titulu BSP. Dalším vyznamenaným je správce přerovské nemocnice s poliklinikou Vilém Keprda z Hranic-Velké, který věnoval 310 brigádnických hodin pro zajištění brigádnických akcí a při přebírání materiálu pro vybavení nových zdravotnických středisek.

LN

Drobné zprávy

V MUZEU Moravské brány je přístupna expozice FAJANS a KAMENINA s bohatými ukázkami habánské fajanse, lidové moravské a české kameniny a výrobků hranické dietrichštejnské manufaktury na fajans. Výstavní prostory v budově muzea v Janáčkově ulici č. 1 jsou přístupny vždy v neděli dopoledne a ve středu odpoledne.

—★—

Klub filatelistů v Hranicích 07-19 pořádá pravidelné výměnné schůzky každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci v místnostech klubu důchodců v Hranicích v ulici Na náspech od 9 hodin dopoledne.

—★—

PUBLIKACE

prom. hist. M. Jaškové, univ. prof. PhDr. L. Hosáka a PhDr. B. Indry,

DĚJINY MĚSTA HRANIC (I. díl)

je možno zakoupit na městském národním výboru, odbor školství a kultury, nebo v kanceláři Cestovní informační služby ve Svatoplukově ulici.

—★—

Zapomenutý hranický rodák — básník Martin Nesselius

Ve Vlastivědném věstníku moravském (v 1. sešitu XXVIII. ročníku z roku 1976) připomíná dr. Bohumír Indra u nás neznámého básníka Martina Nesselia, říšího v 17. století v Německu verše v latinských hexametrech.

Nesselius, narozený 10. listopadu 1607 v Hranicích, vyšel z české bratrské rodiny Kopřivů. Za třicetileté války se rodina uchýlila do Valašského Meziříčí, odkud matka vypravila šestnáctiletého chlapce roku 1623 na vyšší latinská studia do Levoče na Slovensku. Mladý Martin už za studií v Levoči přeložil své nesnadno vyslovitelné jméno Kopřiva na německo-latinské Nesselius, jak to bylo tehdy u studentů obvyklé. Poněvadž se jako český bratr nemohl vrátit domů, studoval práva ve Wittenberku v Německu. Brzy se však vrátil a přijal roku 1631 místo konrektora v Bánské Stiavnici a už tehdy psal latinské verše. Když dostal městské stipendium, odešel přes Polsko a Gdaňsk do Německa a studoval na universitě v Roztokách. Také tu proslul latinskými básněmi a 27. května 1635 byl slavnostně korunován jako „poeta laureatus“. Po ukončení studií působil na universitě v Roztokách. Také tu proslul latinskými básněmi a 27. května pak žil 12 let v Brémách. Za tuto dobu napsal a vydal řadu knih. Ve věku šedesáti let přestoupil ke katolictví a vrátil se na Moravu. Zprvu pobýval v Brně a ve Vídni a hledal vhodné zaměstnání.

Podle nově nalezeného archívního materiálu osvětluje dr. B. Indra další osudy Nesseliovy na Moravě. Jako rodák z Hranic ucházel se u knížete Ferdinanda z Dietrichštejna, majitele Hranicka, o zaměstnání v rodišti, byl však dosazen za městského syndika v Lipníku nad Bečvou. Nesžil se však s novým prostředím a v roce 1669 se souhlasem Dietrichštejnovým se odstěhoval do Mikulova, od roku 1673 pobýval znovu v Brně. Studoval dějiny Moravy a zanechal nedokončený rukopis veršovaného latinského díla o nejstarších dějinách Moravy „Disertatio historica de Marcomannis“. V roce 1674 vážně onemocněl a zanedlouho potom zemřel, pohřben byl 26. února 1675 v Brně.

V závěru své studie hodnotí dr. B. Indra život a dílo tohoto hranického rodáka takto:

„Martin Nesselius tvořil téměř po celý svůj život jako korunovaný básník v Německu a jeho dílo literární náleží nesporně do dějin latinského básnictví v Německu. Jeho básnická díla latinská po návratu do vlasti roku 1666 z doby jeho pobytu ve Vídni, působení v Lipníku, Mikulově a Brně zapadla později vesměs zcela v zapomenutí, ačkoliv některá byla vydána i tiskem. Torzem zůstal i jeho pokus o latinské zpracování dějin Moravy. Svými osudy moravského exulanta, bloudícího světem a toužícího po návratu do vlasti, patří Martin Nesselius do našich kulturních dějin.“

LN

Lékárna U zlatého lva v Hranicích

V historických pramenech minulých století je velmi málo záznamů o zdravotnictví. Pokud je někde zaznamenána zpráva o lékárnách, pak je tak stručná, že nelze z ní čerpat téměř nic pro historii.

Většinou se psalo o lékárnách v jiné souvislosti, zejména hospodářské a zdravotnické úkoly lékáren byly opomíjeny.

Teprve 19. stol. si více všímá lékárníků a lékáren, neboť i ve zdravotnictví nastaly pronikavé změny, které se odrazily i v pojetí práce lékárníka a výstavby lékárny jako částečně zdravotnického zařízení. Nebylo to jiné i v Hranicích, neboť politické a hospodářské poměry ovlivňovaly v různých časových obdobích někdy více nebo méně zdravotnictví ve městě.

Měly vliv na majitele a pracovníky do roku 1924 jedině v tomto městě lékárny U zlatého lva.

Vznikla pravděpodobně již před rokem 1753, trvale nebyla obsazena, neboť počet obyvatelstva byl malý a při morové nebo jiné epidemii ještě klesl, takže stěží by se zde byl lékárník uživil.

Svědčí o tom žádost Jana Königa, lékárníka v Hranicích, který 26. ledna 1784 žádá moravské gubernium, aby mu povolilo výrobu jistého kyseliny neutralisujícího arkanu, které prý současně také posiluje nervy.

Tento lék, aby směl inzerovat a také prodávat, neboť si potřebuje vylepšit zlou hospodářskou situací. Krajský fyzik Jindřich Gerard vyzkoušel přípravek (bylo to práškované železo s cukrem a arabskou klovatinou, ve formě pokroutek) a k 1. dubnu 1784 dostal König povolení k výrobě a inzerci. Ani výroba mu mnoho nepomohla, lék se neujal pro své pochybné léčebné vlastnosti a König žádal gubernium o peněžitou podporu.

Psal, že je v Hranicích dva a půl roku, předtím byl lékárníkem v Lipníku, kde má také dům, že výtěžek z lékárny je velmi malý a že svoji rodinu nemůže uživit. Uvedl příjmy z roku 1783 ... 724 zlaté 59 krejcarů, 1784 568 zl. 42 kr., 1785 již jen 379 zlatých. Jestliže by podporu nedostal, vrátí se zpět do Lipníka. Téhož roku mu gubernium jeho žádost zamítlo s tím, že pro takové případy nejsou peníze. Současně mu sdělilo, že vrátí-li se zpět do Lipníku, musí město hledat nového lékárníka nebo povolí chirurgovi domácí lékárnu. König byl v Hranicích až do roku 1788, téhož roku zakoupil lékárnu v Lipníku, tam se s rodinou přestěhoval a držel ji až do roku 1796.

O koupi lékárny se v roce 1788 ucházel Kryštof Václav Bergler z Velehradu. Lékařna mu nebyla povolena odkoupit s tím, že je Cech a milostivá vrchnost by mu nebyla nakloněna. Lékařnu koupil Johan Příkryl, držel ji až asi do roku 1798. Na rozhraní let 1799—1800 koupil lékařnu Franz Pirent. Jako lékárník v Hranicích se připomíná ještě roku 1825. Učněm u Franze Pirenta byl v roce 1811 Johann Frombek, syn hranického velkoměšťana Franze Frombeka.

Narodil se v Hranicích r. 1795, promoval na universitě v Praze a jeho diplom je podepsán Johannem Theobaldem Heldem. Med. doktorem, lékařem Fratri Piu Misericordiae a děkan lékařské fakulty. Je to týž Held, o kterém se zmiňuje Jirásek ve svém díle F. L. Věk.

V roce 1820, kdy Pirent již pro stáří nemohl lékařnu vést, odkoupil ji Ignác Vogl. Jeho žádost z 11. 2. 1820 s vysvědčením o jeho práci a zachovalosti byla doporučena purkmistrem města Mikulova, odkud přišel a kde byl do té doby lékařským pomocníkem. Narodil se v roce 1794 v Mikulově, promoval v roce 1817 na universitě ve Vídni a lékárníkem v Hranicích byl od 1. července 1820.

V záznamech je napsáno, že byl u něj v kondici od 11. června 1832 Karel Naymar z Mor. Krumlova, který se vyučil lékárníckému povolání v Olomouci u Václava Menšíka.

Ignác Vogl byl po delší době vcelku málo zajímavých lékárníků opět lékárníkem, který svým nevědáním zájmem o farmacii záhy vyníkl nad ostatní. V roce 1848 se připomíná jako starosta přerovského gremia lékárníků. V této vrcholné funkci měl vždy na mysli blaho farmacie a pokrokovost, jak o tom píše v dopise dne 8. 2. 1832, který adresuje nadřízeným úřadům a ve kterém mimo jiné sděluje: „Nejvyšší lékárnická místa mají zájem na výchově učňů a rozšiřování farmaceutické vědy při krajských filiálních gremiích. Za současného stavu přírodních věd a zvláště chemie, mne a lékárnickou práci staví v požadavcích na pokraj našeho umění, což pokládám za velmi nutné. Na tomto trvají také mnozí lékárníci, při nejlepší vůli však není možné udělat krok dopředu a držet jej s rozvojem přírodních věd, neboť si nemohou obstarat potřebné knihy. Také není možné, aby jednotlivci často navštěvovali gremiální korporaci a proto je nutné, aby každé filiální gremium mělo dostatek knih, které by byly k dispozici a jednotliví členové si je mohli zapůjčit. Jako protiváha k tomu, by bylo další odhalování chemie a fyziky, zlepšení farmaceutických prací a bude také nutno, aby mnozí lékárníci byli seznámeni s farmaceutickými časopisy.“ Vogl dále vypočítá,

jaké časopisy by měli lékárníci číst a odvolává se především na Trommsdorffs Journal, Journal für Pharmazie, Buchners Repetitorium Pharmazeutisches Zentrallblatt Berliner Jahrbuch a jiné. Říká dále: „Ty, které by byly uznány za vhodné, nutno vyžadovat k učení pro učně a lékárnické pomocníky a ty pak z požadovaného učiva zkoušet. Také je nutné znát u nás rostoucí flóru, neboť takové znalosti by byly přínosem k firocinnální zkoušce učňů. Bylo by také vhodné zavedení mineralogické sbírky a farmakologický kabinet u gremie v kraji. To by bylo pro tirony užitečné. Především však je nutné, aby učební místa v gremiích obsadili zkoušející, kteří by měli dokonalé znalosti a za tyto obdrželi patřičný průkaz jejich schopností.“

Tento článek, který napsal, je jistě velmi zajímavý a plně vyjadřuje Voglovy pokrokové myšlenky ve farmacii, které v té době pro konservativní smýšlení a naprostou neústupnost některých vlivných osob jak v centrálních úřadech, tak i gremiu lékárníků nebyly splněny.

V letech 1860—1863 byl Vogl členem Allgemeiner Oesterreichischer Apotheker Verein a i v této společnosti byl velmi činný. Zemřel v Hranicích v roce 1863. Syn Ignace Vogla dr. August Emil Vogl byl do roku 1874 řádným profesorem botaniky a zoologie na německém polytechnickém institutu v Praze a posléze řádným profesorem farmakologie a farmakognosie na universitě ve Vídni.

Po Voglově smrti byla vedena nějaký čas lékařna vdovským právem a není přesně známo, kdo byl v lékárně provisor. V roce 1874 koupil lékařnu Rudolf Walaschek a zdá se, že před tím byl v lékárně zaměstnán, neboť ji dokonale znal a věděl, že stávající prostorové vybavení je nedostačující. Provedl rozsáhlou přestavbu, rozšířil nevyhovující místnosti, zrušil podloubí a nevyhovující prodejní prostor situoval do tohoto podloubí. Přestavba i po současných úpravách je dodnes patrná.

Od Walaschka koupil lékařnu Jan Kriegelstein. Narodil se v roce 1843, promoval na universitě v Praze v roce 1872 a v lékárně zaměstnával dva lékárníky další. Od roku 1901 u něj pracoval PhMr. Filip Kaulfus, který pocházel z Prahy a promoval na universitě v Praze v roce 1892. Byl národností české, od r. 1897 byl přispívajícím členem Klubu českých farmaceutů. V roce 1905 se stal nájemcem lékařny U zlatého lva a nájem podržel až do převzetí lékařny PhMr. Janem Kriegelsteinem ml. Na počátku 20. stol. měly Hranice 14 lékařů a pouze 2 lékárníky. Filip Kaulfus byl ryzím Čechem a svoji národnost uplatňoval v různých veřejných funkcích. Podporoval český život ve městě a v roce 1904 byl zvolen do prvního sboru městské rady v Hranicích, která po bouřlivých volbách byla česká. Byl výborným hercem a režisérem.

Za jeho režie se hrály ve staré Besedě divadelní hry, tenkrát nové. Navštívil s ochotníky Noc na Karlštejně, Na valdštynské saichtě a mnohé Šamberkovy veselohry. Dílem Kaulfusovým je také založení muzea v Hranicích. Vedení a rozmnožování musejních sbírek svěřila městská rada právě Filipovi Kaulfusovi. V letech 1903—1906 byl aktivním členem pěveckého sdružení Jurik a plně se zapojil do činnosti sboru. Organizoval zájezdy spojené s výlety a pěveckým účinkováním do blízkých měst a do okolí. Často vystupoval sbor v blízkých lázních Teplicích nad Bečvou v Přerově, Lipníku a Val. Meziříčí. Výlety organizoval na Helfštýn, Hostýn do Hostýnských hor a Beskyd.

V roce 1915 se přestěhoval z neznámých důvodů do Hohenemsu ve Vorarlbergu v Rakousku, kde také zemřel. Je nutno se zmínit také, že dalším veřejným činitelem v 80. letech 19. stol. byl lékárník PhMr. Artur Kallus, majitel drogerie v Hranicích. Zasloužil se o sjednocení živnostenských společenstev. Získal většinu členů těchto společenstev do českého života v tehdejších národnostně rozdělených Hranicích. Jeho zásluhou byly zřízeny také první české školy v Hranicích. Obcházel členy Besedy a živnostníky s tím, aby posílali své děti do české školy. Byla to záslužná práce zvláště pak, kdy se mu podařilo, že většina obec-

ního výboru rozhodla se uvoliti k tomu, aby školy byly rozděleny na české a německé.

Po odstěhování Kaulfuse, převzal lékárnu U zlatého lva PhMr. Jan Kriegelstein mladší, který mezitím získal potřebná léta k vedení lékárny a tuto vedl jako majitel až do roku 1945, kdy lékárna přešla do národní správy. Z rodiny Kriegelsteinovy žije již jen jeho dcera, která po provdání se přesídlila do Švédska. Za PhMr. Jana Kriegelsteina ml. doznala lékárna U zlatého lva další změny ve výstavbě. Svým interiérem si však zachovávala starý ráz. Lékárník Kriegelstein ml. zemřel 25. srpna 1961 v Ostravě.

Bývalá Krajská správa lékáren v Olomouci provedla v roce 1958 adaptaci vnitřního zařízení lékárny, zmodernizovala interiér lékárny, což stále narůstajícímu provozu v průběhu posledních 10 let již nevyhovovalo. Radikální generální oprava budovy a celého zařízení, modernizace interiéru lékárny přispěla k tomu, že bývalá lékárna U zlatého lva, nyní lékárna 07—08 OÚNZ — lékařské služby v Přerově se stala moderním farmaceutickým pracovištěm, aniž byly porušeny prvky historického rázu.

Prošla tedy lékárna U zlatého lva od svého založení mnoha změnami, mnoho majitelů a pracovníků se vystřídalo. Možno však říci, že až do roku 1924, kdy byla v Hranicích otevřena další lékárna u Libuše, později Městská lékárna, plnila a splnila své poslání.

RNDr. PhMr. A. David

Střední lesnická technická škola v Hranicích se připravuje na významné oslavy.

Za základ současného soustavného lesnického učení na Moravě považujeme otevření dvouleté spolkové lesnické školy v Úsově r. 1852. Tato škola byla později přeložena do Sovince a odtud v roce 1896 do Hranic, kde byla rozšířena na tříletý vyšší lesnický ústav. První česká lesnická škola na Moravě vznikla jako zemská lesnická škola r. 1907 v Jemnici. Do Hranic byla přeložena v roce 1920, když zde v té době končila lesnická výuka s německým jazykem vyučovacím.

Příštího roku 1977 vzpomene široká lesnická veřejnost dvou významných výročí — 125 let vzniku první lesnické školy na Moravě a 70 let založení lesnické školy s českým vyučovacím jazykem. Oslavy těchto výročí proběhnou na střední lesnické technické škole v Hranicích, která se již v současné době na tuto událost připravuje.

Od začátku roku 1976 pracuje pod vedením ředitele SLTŠ s. ing. Jiřího Sumary přípravný výbor oslav, jehož hlavním úkolem zatím je zajistit důstojný vzhled exteriéru a interiéru budovy školy a úpravu jejího okolí. Během prázdnin r. 1975 byla provedena generální rekonstrukce elektroinstalace, prakticky v pracovním chodu školy byla vyměněna okna v zadním traktu školní budovy, otevřena byla nová učebna zoologie, dokončovací práce se provádějí v budované síni tradic a v audiovizuální učebně č. 2, v arboretu se buduje rosárium s pergolou atd.

V rámci oslav připravuje SLTŠ několik akcí, mezi něž patří také výstava obrazů dlouholetého učitele na lesnické škole ing. Jana Jaroše. Postupně je též realizováno vydávání publikací. Dosud byly vydány publikace: Arboretum SLTŠ v Hranicích a Naučná stezka lesnická šk. poleší Valšovice. Připraven do tisku je adresář absolventů školy od r. 1920 a sčítací publikace — Sborník vydaný u příležitosti výročí.

Při všech těchto úkolech se však nezapomíná na hlavní poslání školy — pedagogicky a politicky působit na mladou lesnickou generaci a zajišťovat řádný běh všech forem studia. Zaměstnanci a studenti školy se aktivně zapojili do předsjezdové iniciativy našich pracujících a uzavřeli, mimo svůj celoroční závazek na rok 1976, slib, splnit na počest XV. sjezdu KSČ navíc 15 konkrétních činů.

Připravované oslavy na lesnické škole nebudou jen její interní záležitostí, ale zapojí se do nich i velká část hranické veřejnosti. Vždyť velká část z těch dvou a půl tisíce absolventů našla po čas studia dočasné bydliště a adoptivní rodiče u hranických občanů a jistě se rádi po mnoha letech znovu s nimi setkají a zavzpomínají na dřívější doby.

Jsmo přesvědčeni, že oslavy významného lesnického výročí se stanou důstojnou akcí reprezentující jak lesnickou školu v Hranicích, podniky Jihomoravských a Severomoravských státních lesů, ale i vlastní město Hranice.

Ing. Vladimír Foltánek,
SLTŠ Hranice

Nejstarší aktivní turista v Hranicích

22. června 1976 se dožil **osmdesáti let nestor hranických turistů ing. Alexandr Fesenko**. Turistou se stal až po dosažení padesáti let, kdy se na rekreaci ROH v Tatrách naučil milovat naše nejvyšší hory tak, že přes svůj vysoký věk se věnuje aktivní turistice dodnes. Zlezl většinu tatranských velikánů, několikrát vystoupil na Gerlachovský štít, Lomnický štít, Ledový štít a Vysokou. V 73 letech přešel hlavní hřeben Roháčů, letos koncem května vystoupil na zasněžený vrchol Nízkých Tater Salatín 1.630 metrů a příští den absolvoval 34 kilometrů dlouhou túru z Nižné Revúce přes Zvolen (1.402 m), Veterný vrch na hřeben Křižná (1.574 m). Na celoročních nedělních túrách poznal krásu Beskyd, Nízkého Jeseníku, Javorníky, na vícedenních zájezdech Šumavu, Jizerské a Lužické hory, Malou Fatru a řadu dalších krásných našich hor. V roce 1975 ušel 709 kilometrů a umístil se v první desítce hranických turistů. Je názorným příkladem toho, co znamená pravidelná turistická činnost pro zdraví člověka, i když začne s turistikou poměrně pozdě.

Tichému, hodnému člověku mnoho zdraví a hodně dalších ušlých kilometrů přejí turisté TJ SIGMA HRANICE.

Snímek z návštěvy tanečního orchestru JKP v Salzwedelu v NDR. Na snímku členové souboru se svými německými hostiteli. Zpráva o návštěvě souboru v NDR byla uveřejněna v minulém čísle Zpravodaje.

Z činnosti JKP

— Pravidelné, měsíční pořady Čs. televize „Sobotěnka sobota“ se těší velké oblibě u televizních diváků. Ostravské studio natočilo červencovou „sobotěnku“ s našim souborem POBEČVANKA a Josefem Kobrem. Během roční spolupráce s Čs. televizí je to již pátý pořad, který POBEČVANKA natočila. Redakce Zpravodaje děkuje touto cestou dechovému souboru POBEČVANKA za více, než vzorovou reprezentaci našeho města.

—★—

— Jednotný klub pracujících spolu s městským výborem SSM vyhlašují soutěž pro amatérské zpěváky populární hudby „HRANICKÁ RŮŽE“. Předkolo soutěže se uskuteční 4. 10., finále 14. 10. 1976 v sále JKP v Hranicích.

Do soutěže se mohou přihlásit amatérští zpěváci ve věku: dívky 15—25 let, chlapci od 16 do 25 let.

Přihlášky podávejte na sekretariát JKP (písemně, ev. osobně) do 1. 10. 1976.

—★—

— Jednotný klub pracujících spolu s Okresním kulturním střediskem uspořádal ve dnech 18.—23. 6. t. r. v gotickém sále MěstNV výstavu výtvarných prací nově integrovaných obcí města Hranic. I přes krátkou dobu trvání, těšila se výstava velké oblibě široké veřejnosti. Vystavující organizace dokázaly, že ve všech obcích Hranic žijí lidé bohatým kulturním a společenským životem.

—★—

— Po pětileté přestávce obnovil svoji činnost pěvecký soubor JURIK při JKP Hranice. Členskou základnu sboru je však potřeba doplnit o nové hlasy, zvláště mužské. Předpokládáme, že mnozí naši spoluobčané by rádi sbor navštěvovali, proto je upozorňujeme, že se mohou přihlásit v sekretariátu JKP (tel. 2160, nebo 2074).

Pro sezónu 1976—1977

připravil Jednotný klub pracujících:

KURSY

- hudební kursy pro mládež
- kondiční gymnastiku pro ženy
- kursy šití a kreslení stříhů
- kursy společenského chování a tance
- kursy jazykové (angličtina, němčina)

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI

— cyklus pěti divadelních představení v předplatném

ZÁJEZDY DO DIVADLA PRACUJÍCÍCH GOTTWALDOV

— jde o předplatitelské zájezdy na 11 představení

PREDNÁŠKY A BESEDY

- pro pořadatele témata přednášek jsou připravena v sekretariátu JKP
- přednášky lze pořádat přímo na závodech, školách, internátech apod.

Podrobné informace a přihlášky na jednotlivé akce v kanceláři JKP. Přihlášky k předplatnému na divadelní představení pro děti obdrží žáci ZŠS přímo ve školách.

Změny kolem nás i v pohřebnictví

Intenzivní bytová výstavba a postupující integrace obcí způsobují tolik změn kolem nás, že si ani nepovšimneme některých podstatných přeměn ve společenském životě, např. v pohřebnictví, jako jedné z činností sboru pro občanské záležitosti.

Kdysi byly pro Hranice typické církevní pohřby s obvyklým průvodem z kostela na městský hřbitov. Pohřby žehem byly vzácností a pohřby občanské bez církevní asistence naprostou výjimkou.

Olomoucké krematorium je v provozu již od třicátých let (první kremace byla 16. 8. 1932), ale v Hranicích se kremace začly výrazněji projevovat až v letech šedesátých. V letech 1967—69 bylo kremací 29 % a dnes dosahují již 62 % z celkového počtu pohřbů. Tím církevních pohřbů valem ubývá, mizí i konduky směřující na hřbitov. Kdysi zdánlivě nadnesené heslo „Chceme mít zemi bez hřbitovů“ se stává reálným programem. Však v nové době nebude pro hřbitovy ani místa (viz. dnešní velkoměsta). Nastoupí urnové háje a jiná na plochu nenáročná zařízení pro uložení, resp. rozptýlení popele.

Současně se stoupáním procenta pohřbů žehem lze statisticky doložit i stoupající trend občanských pohřbů. Dnes již dosahují 42 % pohřbů vůbec.

Co je příčinou těchto změn? Pokud jde o pohřby žehem je hlavní příčinou změny, že padly dřívější předsudky proti tomuto způsobu pohřbívání. Lidé nyní chápou zpopelnění jako důstojný způsob pohřbu. I křesťanský obřad, který se u nás vžil, je přijatelnější. Není tu drásavých scén nad otevřeným hrobem a vkusně upravená obřadní síň s dokonalou architekturou okolí daleko více uklidňuje než rozkopaná země a kamenné kříže hřbitova. Dobrá hudba, zpěv i vyrovnané klidné projevy řečníka vedou pozůstalé i smuteční hosty k přirozenému chápání smrti a konečnému se usmíření se ztrátou drahého zesnulého. I doba obřadu je vhodně volena, aby v žádném případě nevzněcovala dojetí a nejitřila nervovou soustavu pozůstalých. V podstatě je obřad i demokratický, pro každého stejný a jakákoliv honosnost je vyloučena.

Na otázku, proč je stále poměrně více občanských pohřbů lze říci, že čím úspěšněji spějeme k socialismu, čím více se zajímáme o vědu, tím rychleji se odkláníme od starých forem pohřebnictví. Pracující člověk dnešní doby se chce důstojně rozloučit se svým příbuzným, spolupracovníkem, spoluobčanem. Chce slyšet o jeho životě, kolektivně mu vyslovit obdiv a dík za jeho práci, veřejnou činnost a možná i za vzájemné přátelství. Náš pracující člověk se méně zajímá o náboženský život zemřelého a nemůže se dobře vžít do úlohy prosebníka za jeho spasení.

Ing. František Bouček,
za sbor pro občanské záležitosti

PROGRAMY KIN

LETNÍ KINO HRANICE

Představení denně po setmění (asi ve 20 hodin), za nepříznivého počasí v kině Svět ve 20 hodin.

2. 7.—5. 7.

MUŽ Z ACAPULCA

Francouzský film s J. P. Belmondem, mládeži nepřístupný.

6. 7.—7. 7. **BÁJEČNÍ MUŽI NA LÉTAJÍCÍCH STROJÍCH**
Film USA, mládeži přístupný.
9. 7.—12. 7. **DOMOVNÍK**
Francouzský film, mládeži nepřístupný.
13. 7.—15. 7. **ŠEPTAJÍCÍ FANTOM**
Film ČSSR, mládeži přístupný.
16. 7.—19. 7. **MŮJ BRATR ANASTAZIA**
Italská filmová veselohra. Film mládeži nepřístupný.
20. 7.—22. 7. **ČTYŘI SLUHOVÉ A ČTYŘI MUŠKETÝŘI**
Francouzský film, mládeži přístupný, hudební parafráze na román A. Dumase.
23. 7.—24. 7. **PACHO, HYBSKÝ ZBOJNÍK**
Slovenský film, mládeži nepřístupný.
25. 7.—26. 7. **NEBOŽTÍCI PŘEJÍ LÁSCE**
Film USA, mládeži nepřístupný.
27. 7.—28. 7. **SVĚTLO NA KONCI TUNELU**
Kriminální sovětský film, mládeži přístupný.
29. 7.—30. 7. **JESTLI SE ROZZLOBÍME, BUDEME ZLÍ**
Italská filmová komedie. Film je mládeži přístupný.
31. 7.—1. 8. **HLEDANÝ, HLEDANÁ**
Polská filmová veselohra. Film mládeži přístupný.
2. 8.—3. 8. **VELKÝ BLONDÝN S ČERNOU BOTOU**
Francouzský film. Satira na špiónážní filmy.
Film mládeži nepřístupný.
4. 8.—5. 8. **SARAJEVSKÝ ATENTÁT**
Československo-jugoslávský film. Mládeži přístupný.

KINO SVĚT HRANICE

Představení denně kromě středy a soboty, začátky představení v 17.30 hodin.
Všechny filmy jsou mládeži přístupné.

2. 7.—5. 7. **MILOSRDNÝ ČAS**
Slovenský film.
6. 7.—8. 7. **POSLEDNÍ BOJOVNÍK**
Americká filmová tragikomédie.
9. 7.—12. 7. **ZŮSTANU SÁM**
Bulharský film.
13. 7.—15. 7. **MŮJ BRÁCHA MÁ PRIMA BRÁCHU**
Český film.
16. 7.—19. 7. **KRÁL Z NEW YORKU**
Jeden z nejslavnějších filmů Ch. Chaplina.
20. 7.—22. 7. **AFRICKÝ SLON**
Filmové safari USA.
23. 7.—26. 7. **NEVĚSTA S NEJKRÁSNEJŠÍMA OČIMA**
Český film na motivy cikánských pohádek.
27. 7.—29. 7. **TONOUCÍ SE STĚBLA CHYTÁ**
Francouzská filmová veselohra.
30. 7.—2. 8. **VE ZNAMENÍ KOPÍ**

KINO OKO HRANICE

Představení denně ve 20 hod., každou středu v 17.30 a ve 20 hodin.

2. 7.—5. 7. **PĚT KAMARÁDŮ A VELKÉ DOBRODRUŽSTVÍ**
Film NSR, mládeži přístupný. Veselé a dobrodružné příběhy mladých cestovatelů.
6. 7.—8. 7. **DÍVKY ZE ZÁPADU**
Film USA s J. Fondovou. Film je mládeži přístupný.
9. 7.—12. 7. **NESNADNÁ LÁSKA**
Bulharský film, mládeži nepřístupný.
13. 7.—15. 7. **DNY ČEKÁNÍ**
Maďarský film, mládeži nepřístupný.
16. 7.—19. 7. **ROBINSONOVA BLÁZNIVÁ DOBRODRUŽSTVÍ**
Film NSR, mládeži přístupný.
20. 7.—22. 7. **SÁZKA**
Jugoslávský film, mládeži nepřístupný.
23. 7.—26. 7. **HLAVNÍ DEN**
Sovětský film, mládeži přístupný. Dramatický boj proti bandě basmačů.
27. 7.—30. 7. **POMOCI! DOKTOR SE TOPÍ**
Holandský film, mládeži nepřístupný.
31. 7.—2. 8. **DVA ZLOČINY**
Příběh z kriminálního seriálu NDR. Film mládeži přístupný.

Představení pro děti

Každou sobotu v 17.00 hodin.

3. 7. — **KRÁL ŠUMAVY** — český film
10. 7. — **PALEČEK A OBR** — Barevná filmová pohádka
17. 7. — **MICKEY A JEHO PARNÍK** — film NDR
24. 7. — **MUŽ V POVĚTRÍ** — film ČSSR
31. 7. — **JÁ A BLEDEMODRÁ** — sovětská pohádka

KINO DRAHOTUŠE

2. 7. 19.30 **ŽIVOT A DOBA SOUDCE ROY BEANA**
Americký barevný film. Film je mládeži nepřístupný.
4. 7. 14.30 **CHLUPAČ A ŠPUNT** — představení pro děti
4. 7. 17.00 a 19.30 **NEUVĚRITELNÁ DOBRODRUŽSTVÍ ITALŮ V RUSKU**
Barevná filmová veselohra SSSR a Itálie. Film je mládeži přístupný.
9. 7. 19.30 **SVĚTLA VELKOMĚSTA**
Ze zlatého fondu Ch. Chaplina. Film je mládeži přístupný.
11. 7. 17.00 a 19.30 **SVĚTLA VELKOMĚSTA**
14. 7. 19.30 **VYSOKÁ HRA**
Bulharský barevný film, mládeži přístupný.
16. 7. 19.30 **ON A ONA**
Italský povídkový film, mládeži nepřístupný.
18. 7. 14.30 **OBUŠKU Z PYTLE VEN** — představení pro děti

18. 7. 17.00 a
19.30 **ON A ONA**
Italský povídkový film.
21. 7. 17.00 a
19.30 **AKCE V ISTANBULU**
Český špionážní film, mládeži přístupný.
23. 7. 19.30 **DĚDEČEK MÁ PLÁN**
Španělská filmová veselohra. Film mládeži přístupný.
25. 7. 17.00 a
19.30 **DĚDEČEK MÁ PLÁN**
28. 7. 19.30 **KVOČNY A KRÁL**
Český barevný film, mládeži přístupný.
30. 7. 19.30 **JEN SE NIKDY NENUDIT**
Filmová veselohra USA. Film mládeži přístupný.
1. 8. 17.00 a
19.30 **JEN SE NIKDY NENUDIT**
1. 8. 14.30 **CHYTROST NEJSOU ŽÁDNÉ ČARY** — představení pro děti

SEVEROMORAVSKÉ CIHELNY, n. p.,

podnikové ředitelství Hranice

- vedoucího soc. ekonomických informací, požad. vzdělání V/9, plat. zařazení tř. 13, nástup 1. 10. 1976, možnost přidělení 2–3pokoj. bytu I. kategorie.
nutná politická angažovanost
- vedoucího odboru zásobování, požad. vzdělání V/9, platové : zařazení tř. 13, nástup 1. 1. 1977
nutná politická angažovanost
- vedoucí účetní, požad. vzdělání ÚSO/9, plat. zařazení tř. 10, nástup 1. 11. 1976

přijmou ihned

- samostatná účetní, požad. vzdělání ÚSO/3, plat. zařazení tř. 7 G
- samostat. referenta dopravy, požadované vzdělání ÚSO/9, tř. 9–10
nástup ihned

Pro závod HRANICE

- 2 zámečnický, vyučené, platové zařazení V–VII
- 18 mužů pro rovnání na tunelové vozíky a třídění, plat. zařazení V–VI

Pro dopravní středisko

- 6 řidičů nákladní dopravy s delší praxí, platové zařazení tř. V–VI

Zájemci podávejte nabídky přímo na podnikové ředitelství — kádrový personální odbor.

Nábor povolen v okrese Přerov.

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, členové red. rady: prof. Ludvík Novotný, Jan Sedlářik, Oldřich Lukeš, reg. č. 49 — Cena 1 Kčs. — Změna pořadů uvedených v kulturním kalendáři vyhrazena. — Kulturní kalendář města Hranic vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, závod 11, třída Lidových milicí 5.